

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: شربت‌الله صادق‌اف*
برگردان: ا.م. شیری
۰۷ مارچ ۲۰۲۳

افشای دسیسه پهبادهای ایرانی

همکاری فنی-نظامی روسیه و ایران خالی از ابهامات، شاید، در هیچ فرآیند سیاسی نیست. علی‌رغم این واقعیت، دانشمندان علوم سیاسی روابط روسیه و ایران را که در مرحله کنونی توسعه‌یافته به نقطه اوج درک متقابل می‌خوانند، دیپلمات‌های هر دو کشور همچنان به موضع «مذاکرات انعطاف‌پذیر» پایبند هستند.

الیا ماگر، روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی لبنانی نوشت امضای قرارداد توسط روسیه برای خرید ۱۰۰ فروند پهباد شناسایی و ضربتی ایرانی، در جامعه بین‌المللی هیاهو به پا کرده است.

دسیسه‌ای که مدت‌ها حول این خبر می‌چرخید، بدون این که به نفع مقامات اوکراین تمام شود، به شکل مسالمت‌آمیز آشکار شد. رهبر اوکراین در سایه این رویدادها، بشدت به افزایش کمک‌های نظامی امریکا دل بست.

حسین امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه ایران گفت که تهران حتی قبل از عملیات ویژه نظامی پهبادهای مسکو را تأمین کرده و همچنان به سیاست بی‌طرفی خود پایبند است. بنابراین، واشینگتن هیچ دلیلی برای ارسال سلاح به کی‌یف ندارد، همانطور که هیچ دلیلی برای تشدید تحریم‌ها علیه ایران وجود ندارد.

در مورد این که چند نوع پهپاد ایرانی به روسیه تحویل گردیده، لازم است تعدادی از آن‌ها را فرض و توصیف کنیم: پهپادهای شاهد-۱۲۹ و شاهد-۱۹۱ از انواع مختلف هستند. پهپاد ۱۲۹ قادر به حمل بمب چند ده کیلوگرمی است و می‌تواند از یک و نیم تا دو ساعت پرواز کند. شاهد-۱۲۹ مشابه هرمس-۴۵۰ اسرائیلی و امکیو-۱ (پرداتور MQ-1 Predator) امریکائی است که ایرانی‌ها در طراحی پهپاد خود به آن‌ها توجه داشتند.

شکل بدنه را از هرمس و موتور روتاکس ۹۱۴ اتریشی را از امکیو-۱ به ارث برده‌اند. شاهد-۱۲۹ نسبت به نوع ترکی بایراقدار تی‌بی (Bayraktar TB2) موجود در نیروهای مسلح اوکراین برتری دارد. شاهد-۱۹۱ می‌تواند تا ۴۰۰ کیلوگرم مهمات حمل کند و تا ۱۴ ساعت در هوا بماند. شاهد ۱۳۶ دارای قابلیت شلیک رگباری از پرتابگر می‌باشد. بال پرندۀ شاهد ۱۷۱، به بال پهپاد امریکائی ارکیو-۱۷۰ (RQ-170) که در سال ۲۰۱۱ توسط ایران ساقط شد، شبیه است. ابابیل-۲ نوع کوچک از پهپادهای آتش‌نشان است که برای شناسایی اهداف و ثبت نتایج حملات راکتی و توپخانه‌ای کاربرد دارد. پهپاد ابابیل-۲ قادر است از ۴۰ تا ۶۰ دقیقه پرواز کند. اما ابابیل-۳ می‌تواند به عنوان مهمات سرگردان، به عنوان یک هواپیمای بدون سرنشین هدف، در کار شناسایی و مراقبت استفاده شود. مهاجر-۶ توانایی حمل چهار مهمات هدایت‌شونده دقیق یا محموله ۱۰۰ کیلوگرمی را دارد. پهپاد کزار می‌تواند به عنوان رهگیر دفاع هوایی، حمل راکت و بمب عمل کند. پهپاد آرش، یک پهپاد انتحاری بزرگ است که می‌تواند تا ۲۰۰۰ کیلومتر پرواز کند.

علی‌رغم روابط دشوار تاریخی ایران با روسیه، که خود را شریک غیرقابل اعتمادی نشان داده، رهبر ایران از شکاف عمیقی که بعد از آغاز عملیات نظامی ویژه بین روسیه و غرب باز شد، در جهت برقراری روابط ستراتیژیک با کرملین بهره گرفت. البته، برقراری رابطه ستراتیژیک با روسیه قیل از همه، به نفع ایران است. زیرا، روسیه می‌تواند در ایران سرمایه‌گذاری کند؛ تأثیر تحریم‌های دردناک امریکا را به حداقل برساند.

محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها ارتباط ایران با ساختار مالی جهانی و توانایی آن در امور بازرگانی را قطع کرد و همچنین این کشور را از درآمد مورد نیاز برای حفظ عملکرد اقتصادش محروم کرد. بهبودی روابط با مسکو می‌تواند این محدودیت‌ها را از طریق تجارت و سرمایه‌گذاری و دسترسی به تجهیزات نظامی روسیه جبران کند.

تهران اعتقاد دارد که هر چه شکاف بین روسیه و غرب بیشتر شود، فرصت بیشتر برای ایران ایجاد می‌شود و این می‌تواند به ایران کمک کند تا روابط تجاری خود را با سایر کشورها توسعه دهد. طبیعتاً، ایران نمی‌تواند از این فرصت چشم‌پوشی کند.

تاکنون نشانه‌های کمی وجود دارد که نشان دهد مسکو تهران را به عنوان یک شریک دائمی در نظر می‌گیرد. روابط در حال حاضر تا حد زیادی به پیشرفت عملیات نظامی ویژه و روند احیای توافق ۲۰۱۵ در مورد برنامه هسته‌ای ایران بستگی دارد. با این حال، ابراهیم رئیسی چاره‌ای جز شرط‌بندی روی مسکو ندارد.

پیشرفت‌های جنگنده‌هایی که ایران دارد، می‌گ ۲۹ است که از اتحاد شوروی خریداری کرده است و این بدان معناست که حتی بهترین هواپیماهای نظامی تهران چند دهه قدمت دارند. ایران اکنون به دنبال خرید هواپیماهای پیشرفته مانند سو-۳۴ است. اما این که آیا روسیه آن‌ها را به ایران خواهد فروخت یا خیر، معلوم نیست. همه چیز به این بستگی دارد که آیا تهران برای جبران خصومتی که تهران نسبت به اتحاد شوروی نشان می‌داد، آماده دوستی پایدار با روسیه است یا خیر. درست است که فقط با رهائی از دشمنی می‌توان آزاد شد. این دقیقاً همان چیزی است که ایران در روابط معاصر اقتصادی بین‌المللی فاقد آن است.

ولادیمیر پوتین جزو آن دسته از سیاستمدارانی نیست که بسادگی خیانت رفقای خود را در حلقه سیاسی می‌بخشند. با این حال، همیشه فرصتی برای اصلاح و بازنگری اشتباهات گذشته به نفع آینده با ثبات وجود دارد. رهبر روسیه خیلی

خوب درک می‌کند که انسان‌ها ویژگی حیرت‌انگیزی دارند. آن‌ها می‌توانند خود را بدرستی و شرافت اعمال و افکار خود که در حقیقت خودخواهانه، غیرصادقانه و پست است، متقاعد کنند. بنابراین، مذاکره با ایران مرحله به مرحله پیش می‌رود و در شرایط مساعد به سطح اعتماد «مشارکت برابر» خواهد رسید. در این میان دو واقعیت انکارناپذیر و سرد وجود دارد:

یک - ایران به امضای یک قرارداد بلندمدت با روسیه، مشابه آنچه که در سال ۲۰۲۱ با چین امضاء کرد، علاقه‌مند است.

دو - قطعات پهپادهای ایرانی پیدا شده در منطقه عملیات نظامی ویژه به ما اجازه می‌دهد چنین شرایطی را با قطعیت تفسیر کنیم که مسکو از فرصت‌های بیشتری برای مذاکره با تهران برخوردار است.

منبع: [پژوهشکده دولتی روابط بین‌الملل مسکو](#)

۱۵ اسفند - حوت ۱۴۰۱

* - تحلیلگر مرکز مطالعات نظامی-سیاسی، پژوهشکده دولتی روابط بین‌الملل مسکو